

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กัญญา รัชมณดา. 2535. เด็กออทิสติกกับผลกระทบต่อพ่อแม่. วารสารจิตวิทยาคลินิก 23(1): 1-14.

กาญจนา ชัยเจริญ. 2547. ผลของการใช้โปรแกรมการวางแผนจำหน่ายต่อพฤติกรรมการใช้ยาตามเกณฑ์การรักษาของผู้ป่วยจิตเภท. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กษมา อุทัยภัตราภรณ์. 2539. ความยุ่งยากในความขัดแย้งในครอบครัวเมื่อสมาชิกเป็นออทิสติก. จุลสารศูนย์สุขวิทยาจิต 9(2): 7-10.

งานสถิติโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. 2546. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี. สมุทรปราการ: โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.

จอม ชุมช่วย. 2539. ครอบครัวของเด็กออทิสติก : เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาการบำบัดในเด็กออทิสติกอายุต่ำกว่า 5 ปี. โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.

จินตนา ยูนิพันธุ์. 2529. ทฤษฎีทางการพยาบาล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรภัทร เปลื้องนุช. 2545. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดูแลเด็กปัญญาอ่อนของผู้ดูแลชุมชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญวิทย์ พรนพดล. 2545. Autism and Pervasive Developmental Disorders. ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น, 2545: 141-146.

ชาญบุรุษ สุภคุณภิญโญ. 2547. ความรู้เรื่องออทิสติก สำหรับผู้ปกครอง ครูและบุคคลากรทางสาธารณสุข. ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.

นาฏยพรรณ ภิญโญ. 2545. ความรู้สึกระหว่างการดูแลและความเครียดของบิดามารดาเด็กออทิสติกที่เข้ารับการบำบัดรักษาในเด็กผู้ป่วยใน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นารัตถิณี มงคลศิริกุล. 2546. การสนับสนุนทางสังคมในผู้ปกครองเด็กออทิสติก. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. 2544. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางการพยาบาล.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ นันทชัย. 2534. **ผลการประยุกต์ทฤษฎีการปรับตัวของรอย และทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของเพลบลาวในการปฏิบัติการพยาบาลที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการพยาบาลและความสามารถในการวินิจฉัยการพยาบาล.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสพสุข อินทรักษา. 2534. **ความวิตกกังวลและการดูแลตนเองในผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงจิต วรรณินทร. 2529. **ผลของการใช้กระบวนการสัมพันธภาพแบบตัวต่อตัวเพื่อการรักษาที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเวช.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. 2538. **การวินิจฉัยโรคออทิซึม: เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาการบำบัดในเด็กออทิสติกอายุต่ำกว่า 5 ปี** โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. 2540. **การวินิจฉัยโรคออทิซึม.** สมุทรปราการ: ช.แสงงามการพิมพ์.
- เพ็ญแข ลิมศิลา. 2541. **รวมเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับออทิซึม.** พิมพ์ครั้งที่ 2. สมุทรปราการ: ช.แสงงามการพิมพ์.
- เพ็ญกลดา เคนไชยวงศ์. 2539. **ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาของผู้ป่วย แรงสนับสนุนทางสังคมและภาวะของผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดในสมอง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัสวี จำปาเทศ. 2547. **การศึกษาการประเมินสถานการณ์ความเครียด การเผชิญความเครียด และผลลัพธ์การปรับตัวของมารดาที่ดูแลเด็กออทิสติก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544. **การส่งเสริมสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช หน่วยที่ 8-10.** นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2546. **การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น หน่วยที่ 1-5.** นนทบุรี: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ยี่สุน์ ใจดี. 2540. **ปฏิบัติการพยาบาลที่เป็นการดูแลในโรงพยาบาลรามธิบดี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- วิมล เนติวิชรกุล. 2548. การศึกษาการใช้การเล่นบำบัดต่อพัฒนาการด้านสังคมและภาษาของเด็กออทิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงพยาบาลยูวประสาทไวทโยปถัมภ์. 2545. คู่มือฝึกและดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศศิธร แก้วพรรณ. 2543. แรงสนับสนุนทางสังคม และเครือข่ายทางสังคมที่มีต่อความเครียดของบิดามารดาเด็กออทิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมจิต หนูเจริญกุล. 2540. การดูแลตนเอง: ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: วีเจพริ้นติ้ง.
- สัมพันธ์ มณีรัตน์. 2546. ผลของการใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจและสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ชุ่มจิตต์. 2547. การศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจต่อภาวะการดูแลเด็กออทิสติกของบิดามารดาโรงพยาบาลยูวประสาทไวทโยปถัมภ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ชุ่มจิตต์และคณะ. 2544. ปัญหาของพ่อแม่ในการดูแลเด็กออทิสติกขณะอยู่บ้าน การประชุมวิชาการสุขภาพจิต ปี 2544: ความสุขที่พอเพียง. กรุงเทพมหานคร: วงศ์กมลโปรดักชั่น.
- สุนีย์ เกียวกิ่งแก้ว. 2544. แนวคิดพื้นฐานทางการพยาบาลจิตเวช. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก: โรงพิมพ์รัตนสุวรรณ.
- สุปรียา ลีลามณี. 2543. ศึกษาการเผชิญปัญหา ภาวะวิกฤติ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของบิดามารดาที่มีบุตรเป็นออทิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โสภณ สวัสดิ์. 2548. การศึกษาการใช้โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพฤติกรรมดูแลเด็กปัญญาอ่อนของมารดา ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กราชานุกูล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อิชชา เชื้อนมัน. 2547. **สุขภาพจิตและความสามารถในการดูแลบุคคลที่ต้องพึ่งพาของมารดาเด็กออทิสติก**. พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อิชชา ดีประเสริฐ. 2543. **สุขภาพจิตและพฤติกรรมการดูแลบุคคลปัญญาอ่อนของผู้ดูแล**. ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช มหาวิทยาลัยมหิดล.

อุไรวรรณ แก่นจันทร์. 2547. **การศึกษาการใช้โปรแกรมสัมพันธภาพบำบัดที่มีผลต่อผลลัพธ์การปรับตัวของมารดาที่ดูแลเด็กออทิสติก แผนกจิตเวช โรงพยาบาลชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Dunn, M.E., Burbine, T., Bower, C.A.; & Trombleff – Dunn, S. (2001). Moderators of stress in parents of children with autism. **Community Mental Health Journal**. 37(1): 39-51.

Koegel, R.L., Schreibman, L., & Loos, L.M. (1992). Consistent stress profile in mother of children with autism. **Journal of Autism and Developmental Disorders**. 22(2): 205-216.

Orem, D.E. 1995. **Nursing concept of practice** 5th ed St. Louis: Mosby-year book, Inc.

Orem, D.E. 2001. **Nursing concept of practice** 6th ed St. Louis: Mosby-year book, Inc.

Peplau, H.E. 1952. **Interpersonal relationship in Nursing**. New York: G.P. Putnam's Sons.

Supuckwanich, P. 2000. **Mental health and caring behavior of caregiver of children with autism**. Master's thesis, Psychiatric Mental Health Nursing, Faculty of Graduate studies, Mahidol University.

Veit, C.T. & Ware, J.E. 1983. The structure of psychological distress and well being in general populations, **Journal of Consulting and Clinical Psychology**. 51: 730-742.

Watson, J. 1979. **Nursing: The philosophy and science of caring**. Boston: Little Brown.

_____ 1988. **Nursing: Human science and human care**. Norwalk: Appleton Century – Crofts.

_____ 1985. **The philosophy and science of caring**. 2nd ed: New York: Colorado Associated University Press.

West, P.P. 1993. The relationship between depression and self-care agency in young adult women. [CD ROM]. Abstract From: Proquest File: Dissertation abstract Item: AAC9418272

Wolf, L.C. Noh, S, Fisman, S.N, &specheley, M. 1989. Psychological effect of parenting stress on parent of autistic children. **Journal of Autism of Autism and Developmental Disorder** 19(1): 157-166.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. แพทย์หญิงวรามิศร์ โอสถานนท์ นายแพทย์ 6 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
2. นางสุภาวดี ชุ่มจิตต์ พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
3. นางชะไมพร พงษ์พานิช พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
4. นางอุไรวรรณ แก่นจันทร์ พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลชลบุรี
5. นางอุบล วรรณกิจ พยาบาลวิชาชีพ 7 สถาบันราชานุกูล

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. การคำนวณหาค่าความเที่ยงใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach coefficienty) ดังนี้ (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ, 2535 : 212)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_x^2} \right]$$

α	=	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
n	=	จำนวนข้อคำถามทั้งหมดในแบบวัด
σ_i^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
σ_x^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ตอบทั้งหมด

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลเด็กกอดทอสติคของผู้ดูแล ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการใช้สัมพันธภาพบำบัด ใช้สถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่อิสระต่อกัน (Paired t-test) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	D	คือ	ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
	n	คือ	จำนวนคู่

3. หาค่าความคงที่ภายในของแบบประเมินพฤติกรรมการดูแลเด็กกอดทอสติคของผู้ดูแล โดยใช้สูตรคูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder – Richarson 20 หรือ KR-20) มีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	คือ	ค่าความคงที่ภายใน
	n	คือ	จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม
	p	คือ	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนั้น

q คือ อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนั้น
 S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

4. การคำนวณดัชนีความตรงตามเนื้อหา

ดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity index) โดยใช้สูตรดังนี้ (Hambleton et al. 1975 อ้างใน บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร, 2544)

$$CVI = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนให้ความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

แบบประเมินพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกของผู้ดูแล มีจำนวนข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ลงความเห็นในระดับ 3 และ 4 จำนวนทั้งสิ้น 35 ข้อ จากข้อคำถามทั้งหมด 36 ข้อ ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.97

แบบประเมินผลลัพธ์การใช้สัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีจำนวนข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ลงความเห็นในระดับ 3 และ 4 จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อจากข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1

ภาคผนวก ค

แบบฟอร์มพิทักษ์และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ใบหนังสือยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ
(Informed Consent Form)

ชื่อโครงการศึกษาอิสระ การศึกษาการใช้สัมพันธภาพบำบัดต่อพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติก
ของผู้ดูแล แผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
เลขที่ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ.....

ข้าพเจ้า..... ได้ทราบจากผู้ศึกษาชื่อ
นางสาวไพบรียา จิระอรุณ ที่อยู่ เลขที่ 61 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ ซอยเทศบาล 19
ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรปราการ 10270 ซึ่งข้าพเจ้าได้ลงนามด้านท้ายของหนังสือ
นี้ถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะและแนวทางการศึกษาอิสระรวมทั้งทราบถึงผลดี ผลข้างเคียงและความ
เสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้ซักถาม ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าวนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษาอิสระครั้งนี้ ด้วยความสมัครใจและอาจถอนตัวจาก
การเข้าร่วมศึกษาอิสระนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล พร้อมทั้งยอมรับผลข้างเคียงและ
ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยจะปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ศึกษา

ข้าพเจ้ายินดีให้ข้อมูลของข้าพเจ้าแก่คณะผู้ศึกษาเพื่อประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้
สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษานี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ได้ระบุไว้แล้วในข้างต้น

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
ลงนามผู้เข้าร่วมศึกษา

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
(นางสาวไพบรียา จิระอรุณ)

ลงนามผู้ศึกษาหลัก

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
(.....)

ลงนามพยาน

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

คู่มือสัมพันธภาพบำบัด
สำหรับ
พยาบาลที่ดูแลผู้ดูแลเด็กออทิสติก

จัดทำโดย

นางสาวไปรยา จิระอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

เด็กออทิสติกมีลักษณะของความผิดปกติทางพัฒนาการอย่างรุนแรง ด้วยอาการผิดปกติที่ซับซ้อนของโรค ทำให้เด็กเหล่านี้มีความต้องการการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ ซึ่งทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ดูแลที่ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กออทิสติก การดูแลที่มีความยุ่งยากซับซ้อนเนื่องจากในการเลี้ยงดูบุตรออทิสติกนั้นมีปัจจัยต่างๆที่เกิดจากตัวเด็ก ตัวของผู้ดูแลเองที่ต้องเผชิญกับความเครียด ความไม่แน่นอนในอนาคตของบุตรหลาน และสิ่งแวดล้อม ทำให้ผู้ดูแลได้รับผลกระทบ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้มีผลเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของผู้ดูแลเพื่อเข้าสู่ภาวะปกติ

ผู้ศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือผู้ดูแลที่ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กออทิสติก จึงได้จัดทำคู่มือสัมพันธภาพบำบัดต่อพฤติกรรมดูแลเด็กออทิสติกสำหรับพยาบาล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยพยาบาลเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลโดยใช้กระบวนการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างมีขั้นตอนในบทบาทของคนแปลกหน้า บทบาทผู้ให้ข้อมูล บทบาทผู้สอน บทบาทผู้นำ บทบาทผู้ทดแทน และบทบาทผู้ให้คำปรึกษา ตามแนวคิดทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของ Peplau เพื่อช่วยให้ผู้ดูแลสามารถระบุปัญหา ค้นหาสาเหตุ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองโดยพยาบาลเป็นผู้สนับสนุน ช่วยเหลือให้ผู้ดูแลมีการเผชิญปัญหาที่ถูกต้อง

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือสัมพันธภาพบำบัดเล่มนี้ จะเป็นแนวทางให้พยาบาลใช้ในการช่วยเหลือผู้ดูแลที่ดูแลเด็กออทิสติก ให้มีพฤติกรรมดูแลที่ดีซึ่งจะส่งผลต่อเด็กออทิสติกให้อยู่ในครอบครัวและสังคมได้อย่างมีความสุข

ไปรยา จิระอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

กิจกรรมที่ 1 เริ่มต้นสร้างสัมพันธภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้ดูแล ให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อมั่นในตนเองและพยาบาล พร้อมทั้งร่วมมือในการใช้สัมพันธภาพในการดูแลสุขภาพของผู้ดูแลและเด็กออทิสติกต่อไป

เนื้อหา

ในระยะแรกของสัมพันธภาพผู้ดูแลและพยาบาลเปรียบเสมือนคนแปลกหน้าซึ่งกันและกัน สิ่งที่สำคัญในขณะนี้คือการทำความรู้จัก คุ้นเคย พยาบาลต้องใช้ความสังเกตอย่างละเอียดและฟังผู้ดูแลให้มากที่สุด การแสดงความเอาใจใส่และทำทีที่เป็นมิตรของพยาบาลในระยะเริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะจะทำให้เกิดความเชื่อถือ ไว้วางใจและศรัทธาในตัวพยาบาล ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการสร้างสัมพันธภาพในระยะต่อไป

กิจกรรม

1. พยาบาลศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กออทิสติกและผู้ดูแลจากรายงานประวัติการรักษาก่อนทำการสนทนากับผู้ดูแล
2. พยาบาลเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัวเอง เพื่อสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจ มีการสนทนาด้วยเรื่องทั่วไป เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย
3. สนทนาโดยการให้ข้อมูล บอกวัตถุประสงค์ ข้อตกลงในการสร้างสัมพันธภาพ ระยะเวลาที่จะสนทนาในแต่ละครั้ง การรักษาความลับตลอดจนจำนวนครั้งที่จะพบกัน รวมทั้งสถานที่นัดหมาย
4. กระตุ้นให้ผู้ดูแลเป็นฝ่ายเริ่มสนทนาก่อนและพยาบาลสนทนาตามเรื่องที่คุณผู้ดูแลหยิบยกขึ้นมา ด้วยทำทีที่เป็นมิตร สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย รับฟังผู้ดูแลโดยไม่คัดค้าน
5. พยาบาลใช้คำถามปลายเปิดสนทนาโดยเปิดโอกาสให้ผู้ดูแลสนทนาเรื่องราวเกี่ยวกับลักษณะอาการของบุตร ความรู้สึกต่อการได้รับบริการทางการแพทย์ ตลอดจนความต้องการความช่วยเหลือจากพยาบาล
6. สนทนาถึงเรื่องภูมิหลังของผู้ดูแลและครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลกับบุคคลในครอบครัว รวมถึงการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว โดยพยาบาลยอมรับผู้ดูแลในฐานะบุคคลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตนเอง
7. จบการสนทนาพร้อมนัดหมายครั้งต่อไปหากพยาบาลสังเกตเห็นท่าทีของคุณผู้ดูแลมีความกังวล ควรให้คำปรึกษา

ระยะเวลา 45 – 60 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. แบบบันทึกการบำบัดสำหรับพยาบาล

การประเมินผล

1. ผู้ดูแลมีสีหน้าท่าทางแสดงความสนใจในคำพูดที่มีสัมพันธภาพที่ดี และไว้วางใจในตัวพยาบาล โดยผู้ดูแลแสดงความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง
2. ผู้ดูแลเด็กออกทัศนคติเล้าถึงปัญหาและพฤติกรรมในการดูแลเด็กออกทัศนคติ

กิจกรรมที่ 2

ระบุปัญหาและค้นหาสาเหตุ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้ดูแลรับรู้ปัญหาในการดูแลเด็กออทิสติก และค้นหาสาเหตุของปัญหา และความคาดหวังที่เกิดขึ้นกับผู้ดูแลในเรื่องเด็กออทิสติก ช่วยให้ผู้ดูแลยอมรับปัญหาของตนเอง รวมทั้งลดความเครียดของผู้ดูแล

เนื้อหา

ระยะระบุปัญหาเป็นระยะของการสำรวจปัญหาที่ผู้ดูแลและพยาบาลรับรู้ร่วมกันว่าปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขได้ พยาบาลสนับสนุนให้ผู้ดูแลได้รับรู้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจากสาเหตุอะไรที่ทำให้ผู้ดูแลมีความเครียด เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน หากผู้ดูแลมีการประเมินสถานการณ์ที่เหมาะสม เรียนรู้วิธีการเผชิญความเครียดที่เหมาะสมก็จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม

กิจกรรม

1. เปิดโอกาสให้ผู้ดูแลสนทนาเปิดเผยเรื่องราว ประสบการณ์ในการดูแลเด็กออทิสติก ปัญหาในการเลี้ยงดู เรื่องราวที่กังวลใจ หรือสิ่งที่เป็นปัญหาของตนเอง
2. ให้ผู้ดูแลทำแบบวัดความเครียดสวนปรุง เพื่อเป็นการประเมินภาวะความเครียดของผู้ดูแลตามสมมุติความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ดูแล ในหน้าที่ 1
3. ให้ผู้ดูแลทำตารางสำรวจการจัดการความเครียดของผู้ดูแล ในใบงานที่ 1 ตามสมมุติความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ดูแล ในหน้าที่ 2
4. พยาบาลวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางสำรวจการจัดการความเครียดของผู้ดูแล ประเมินจุดอ่อน จุดแข็งของผู้ดูแล ช่วยให้ผู้ดูแลตระหนักถึงความรู้สึก พฤติกรรมและอารมณ์ที่เป็นปัญหาร่วมกับผู้ดูแล ระบุปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหาในการดูแลเด็กออทิสติก
5. พยาบาลสอนความรู้เรื่องความเครียดและการจัดการกับความเครียด ตามสมมุติความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ดูแล ในหน้าที่ 3
6. พยาบาลเปิดโอกาสให้ผู้ดูแลซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ให้ความเอาใจใส่ พูดคุยอย่างเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาในกรณีที่ผู้ดูแลต้องการการปรึกษาเพิ่มเติม
7. สรุปประเด็นสำคัญของการสนทนาในครั้งนี้ให้ผู้ดูแลทราบ และนัดหมายการพบกันครั้งต่อไป

ระยะเวลา 45 – 60 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. แบบวัดความเครียดสวนปรุง
2. สมุดความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ดูแล
3. แบบบันทึกการบำบัดสำหรับพยาบาล

การประเมินผล

1. ผู้ดูแลสามารถระบุปัญหา สาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียดในการดูแลเด็กออทิสติกได้
2. ผู้ดูแลเด็กออทิสติกอธิบายปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมกรรมการดูแลเด็กออทิสติกตามสภาพความเป็นจริง
3. สามารถบอกวิธีการจัดการกับความเครียดได้ถูกต้อง

หมายเหตุ

การให้คะแนนและการแปลผลแบบวัดความเครียดสวนปรุง
การให้คะแนนของแบบวัดความเครียดสวนปรุง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับให้คะแนน (1 – 2 – 3 – 4 – 5) ดังนี้

ตอบไม่รู้สึกรู้สึกเครียด	ให้ 1 คะแนน
ตอบเครียดเล็กน้อย	ให้ 2 คะแนน
ตอบเครียดปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบเครียดมาก	ให้ 4 คะแนน
ตอบเครียดมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ไม่ตอบ	ให้ 0 คะแนน

การแปลผล

แบบวัดความเครียดสวนปรุง ชุด 20 ข้อ มี คะแนนรวมไม่เกิน 100 คะแนน โดยผลรวมที่ได้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 0 – 24 เครียดน้อย
- คะแนน 25 – 42 เครียดปานกลาง
- คะแนน 43 – 62 เครียดสูง
- คะแนน 63 ขึ้นไป เครียดรุนแรง

สมุดความรู้เรื่องการดูแลเด็กออทิสติก สำหรับผู้ดูแล

จัดทำโดย

ไปรยา จิระอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
แบบวัดความเครียดสวนปรุง	1
ตารางประเมินความเครียดของผู้ดูแล	4
ความเครียดและการจัดการกับความเครียด	6
แบบบันทึกการแก้ปัญหา	11
การแก้ไขปัญหา	13
การดูแลเด็กออทิสติก	15
การปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก(เบื้องต้น)	28

คำนำ

การดูแลเด็กออทิสติกนั้น จำเป็นต้องได้รับการดูแลที่พิเศษกว่าเด็กปกติทั่วไป ซึ่งการดูแลนั้นนอกจากจะได้รับจากทีมการรักษาแล้ว ผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพของเด็กนั้นก็คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ในการดูแลหลัก ก็คือครอบครัวของเด็กเหล่านี้ ผู้ดูแลจึงควรมีความรู้ในการดูแล การฝึกทักษะด้านต่างๆ วิธีการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้กับเด็กออทิสติก รวมทั้งวิธีการดูแลตนเองด้านจิตใจ และการจัดการกับปัญหาของผู้ดูแล ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้ดูแลสามารถดูแลเด็กออทิสติกให้สามารถใช้ชีวิตได้ใกล้เคียงกับเด็กปกติมากที่สุด ไม่เป็นภาระต่อครอบครัวและสังคมต่อไป ผู้จัดทำหวังคู่มือการดูแลเด็กออทิสติกเบื้องต้นสำหรับผู้ดูแลเล่มนี้จะช่วยให้ผู้ดูแลเด็กออทิสติกมีแนวทางในการฝึกเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ไปรยา จิระอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

ใบงานที่ 1

ตารางสำรวจการจัดการความเครียดของผู้ดูแล

สิ่งกระตุ้นให้เกิด ความเครียด	วิธีการจัดการเมื่อเกิด ความเครียด	ผลลัพธ์

ข้อดี/จุดแข็งของท่าน.....

.....

.....

ข้อเสีย/จุดอ่อนของท่าน.....

.....

.....

ความเครียดและการจัดการกับความเครียด

ความเครียด เป็นภาวะของอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ คับข้องใจ หรือถูกบีบบังคับกดดันจนทำให้เกิดความรู้สึกทุกข์ใจ สับสน โกรธ หรือเสียใจ

ความเครียดที่มีไม่มากนัก จะเป็นแรงกระตุ้นให้คนเราเกิดแรงมูมานะที่จะเอาชนะปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้ คนที่มีความรับผิดชอบสูงจึงมักหนีความเครียดไปไม่พ้น

ความเครียดที่เป็นอันตราย คือ ความเครียดในระดับสูงที่คงอยู่เป็นเวลานาน จะส่งผลเสียต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต พฤติกรรม ครอบครัว การทำงานและ สังคมได้

ดังนั้น จึงควรรู้จักการผ่อนคลายความเครียดที่ถูกวิธี เพื่อให้การดำเนินชีวิตของเราเป็นสุข คนเรามีความสามารถในการจัดการกับความเครียดได้ทุกคน แต่ในระหว่างที่เราต้องเผชิญกับความเครียด เราควรมีแนวทางที่เหมาะสม ดังนี้

1. ยอมรับความจริงและคิดในเชิงบวก
2. การวางแผนแก้ไขปัญหา
3. ผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีที่เหมาะสม

การยอมรับความจริงและคิดในเชิงบวก

เมื่อมีปัญหา อย่าเพิ่มความกดดันให้ตนเอง โดยการมองโลกในแง่ร้าย ให้พยายามคิดในเชิงบวกและมองโลกในแง่ดีหลาย ๆ แง่มุม การที่บุคคลคาดหวัง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในทางที่ดี จะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลสร้างพฤติกรรมให้ไปสู่ผลสำเร็จนั้น การมองโลกในแง่ดี จะทำให้บุคคลมีใจที่เปิดกว้าง และเปิดโอกาสที่จะเลือกวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้สถานการณ์นั้นดีขึ้น คนที่มองโลกในแง่ดีจะมีสมาธิ และสร้างความพยายามกระตือรือร้นในการเผชิญปัญหามากกว่าการมีความรู้สึกท้อแท้และมองว่าตนเองไม่สามารถจะทำอะไรได้ในสถานการณ์นี้

ตัวอย่างความรู้สึกนึกคิดของผู้ดูแลที่ดูแลเด็กออทิสติกที่สะท้อนถึงการมองโลกในแง่ดี

“ ถ้าคิดมากมัวแต่นั่งท้อแท้ มันก็ไม่มีอะไรดีขึ้นไม่ต้องไปคิดมาก อย่างน้อยลูกก็สอนให้แม่เป็นคนที่อดทน อดกลั้น เป็นคนมีเหตุผล ใช้อารมณ์น้อยลงกว่าเดิม ”

“ ลูกเป็นออทิสติกก็ยังคงดีว่าเป็นโรคติดต่อที่คนอื่นรังเกียจ ลูกซิหน้าตาน่ารักจะตาย ”

“ ลูกทำให้ครอบครัวเป็นครอบครัว มีญาติพี่น้องมาคอยให้กำลังใจมาช่วยเหลือ ผิดจากเมื่อก่อนที่ได้พบกันไม่บ่อยเท่านี้ ก็พึ่งรู้ทุกคนรักเราเป็นห่วงเรา ”

การวางแผนแก้ไขปัญหา

เมื่อทราบว่าเรามีความเครียดจนทำให้ชีวิตไม่มีความสุข หนทางที่เหมาะสม คือ พยายามค้นหาสาเหตุของความเครียดแล้วแก้ไขให้ตรงจุด ความตึงเครียดจะผ่อนคลายลงไปเอง ซึ่งการค้นหาสาเหตุของความเครียด อาจใช้วิธีการสำรวจตนเอง นึกทบทวนเหตุการณ์ต่าง ๆ และ

วิเคราะห์ สถานการณ์ หรือความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในบางโอกาสอาจพูดคุยกับผู้ใกล้ชิดเพื่อปรึกษาและช่วยค้นหาสาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหาความเครียดนั้น โดยอาจมองหาวิธีการแก้ไขปัญหาหลาย ๆ วิธี และพิจารณาวิธีที่ดีที่สุดแล้วจึงลงมือแก้ไขปัญหา

การผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีที่เหมาะสม

เป็นวิธีการคลายเครียดที่คนทั่วไปนิยมปฏิบัติ โดยมักเลือกปฏิบัติในวิธีที่ เคยชิน ถนัดหรือชอบและสนใจ ทั้งนี้เพื่อให้ความเครียดลดลง รู้สึกสบายใจมากขึ้น เช่น

1. หยุดพักการทำงาน หรือกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ขณะนั้นชั่วคราว เช่น ถ้ารู้สึกเครียดกับลูกมากก็ลุกเดินไปตักน้ำ เข้าห้องน้ำ ยืดเส้นยืดสาย สะบัดแขนขา สูดลมหายใจเข้าลึก ๆ ก็จะทำให้รู้สึกผ่อนคลายขึ้น

2. ทำงานอดิเรก ควรหาเวลาทำงานอดิเรกที่สนใจและถนัด หรือชื่นชอบ เพราะการต้องดูแลบุตรอาจทำให้มารดาละเลยไป

3. ออกกำลังกาย ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น เดิน วิ่ง ขี่จักรยาน หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

4. พบปะสังสรรค์กับเพื่อนที่ไว้วางใจ ทำกิจกรรมร่วมกัน การที่ต้องดูแลบุตรอาจทำให้สิ่งเหล่านี้ขาดหายไป แต่เป็นสิ่งที่จำเป็น การได้พูดคุยเรื่องที่สนุกสนาน อยู่ใกล้ชิดเพื่อนที่อารมณ์ดี สร้างอารมณ์ขันให้กับตนเอง จะทำให้เกิดความผ่อนคลายได้

5. พักผ่อนให้เพียงพอ ควรมีเวลาพักผ่อน นอนหลับอย่างเพียงพอในแต่ละวัน

6. เปลี่ยนบรรยากาศชั่วคราว ในบางครั้งที่เราอาจเหนื่อย เกร็งเครียดจากการทำงาน การเลี้ยงดูบุตรอาจทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ซ้ำซาก จำเจเกินไป จนทำให้ไม่มีความสุข ดังนั้น การชวนครอบครัว หรือเพื่อนฝูงไปเปลี่ยนบรรยากาศ หยุดงานชั่วคราว หาเวลาหยุดพักผ่อนบ้าง ก็จะทำให้ความตึงเครียดลดลง และพร้อมที่จะต่อสู้ต่อไป

7. การฝึกการหายใจ โดยใช้กลัมนี่เออร์กระบังลมบริเวณหน้าท้องแทนการหายใจโดยใช้กลัมนี่หน้าอก เมื่อหายใจเข้าหน้าท้องจะพองออก และเมื่อหายใจออกหน้าท้องจะยุบลง ซึ่งจะรู้ได้โดยเอามือวางไว้ที่หน้าท้องแล้วคอยสังเกตเวลาหายใจเข้า และหายใจออก ลองฝึกเป็นประจำทุกวัน จนสามารถทำได้โดยอัตโนมัติ

8. การใช้เทคนิคความเงียบ การสยบความวุ่นวายของจิตใจที่ได้ผล คงต้องอาศัยความเงียบเข้าช่วย โดยวิธีการ คือ เลือกสถานที่ที่สงบเงียบ มีความเป็นส่วนตัว และควรบอกผู้ใกล้ชิดว่าอย่าเพิ่งรบกวน 15 นาที เลือกเวลาที่เหมาะสม เช่น หลัง ดึนนอน หรือก่อนเข้านอน นั่งหรือนอนในท่าที่สบาย หลับตาเพื่อตัดสิ่งรบกวนจากภายนอก หายใจเข้าออก ช้า ๆ ลึก ๆ ทำใจให้เป็นสมาธิ โดย

ห้องคาถาบทสั้น ๆ ซ้ำไปซ้ำมา เช่น พุทโธ หรือจะสวดมนต์บทยาว ๆ ต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ เช่น สวดคาถาชินบัญชร เป็นต้น การฝึกเช่นนี้จะทำให้จิตใจสงบ และช่วยคลายเครียดได้โดยอัตโนมัติ

ใบงานที่ 2
แบบบันทึกการแก้ปัญหา

วัน/เวลา	ปัญหา/พฤติกรรม	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข ปัญหา	ผลที่เกิดขึ้น

ตัวอย่าง

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกของผู้ดูแล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลและเด็กออทิสติก

คำชี้แจง แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวท่านและเด็กออทิสติก

มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลทั่วไป โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง และเติมข้อความ
ในช่องว่างที่ตรงตามลักษณะที่เป็นจริงของท่าน

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล

1. อายุของท่านปี
2. เพศ ชาย หญิง
3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา	☐ อาชีวศึกษา/อนุปริญญา
☐ ปริญญาตรี	☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ ไม่ได้เรียน
4. อาชีพ

☐ รับจ้าง	☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ ไม่ได้ทำงาน		
5. รายได้ของครอบครัว

☐ ต่ำกว่า 5000 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท	☐ 10,001-20,000 บาท
☐ 20,001-50,000 บาท	☐ มากกว่า 50,000 บาท	
6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน
7. สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ คู่	☐ หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่
------------------------------	------------------------------	--
8. ระยะเวลาในการดูแลเด็กปี..... เดือน
9. สุขภาพโดยทั่วไปของท่าน

☐ เจ็บป่วยบ่อยหรือมีโรคประจำตัว	☐ แข็งแรงดี
☐ ปกติ เจ็บป่วยบ้างเป็นบางครั้ง	

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กออทิสติก

10. อายุ.....ปี.....เดือน
11. เพศ ชาย หญิง
12. เป็นบุตรคนที่.....ในจำนวนพี่น้อง.....คน
13. ภาวะสุขภาพของเด็ก มีโรคประจำตัว ระบุ..... แข็งแรงดี

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกของผู้ดูแล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามพฤติกรรมการดูแลเด็กออทิสติกของท่าน มีจำนวนคำถามทั้งหมด 30 ข้อ เพื่อให้ท่านพิจารณาว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับการปฏิบัติจริงหรือการกระทำของท่านมากน้อยเพียงใด ถ้าไม่เข้าใจข้อความให้สอบถามได้ โดยให้คำตอบให้ตรงกับข้อความที่เป็นจริงมากที่สุด ท่านเป็นผู้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับการปฏิบัติจริงของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว ข้อละ 1 เครื่องหมาย โปรดตอบทุกข้อคำถาม แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นท่านปฏิบัติเป็นประจำทุกวันหรือทุกครั้งที่มีเหตุการณ์อย่างสม่ำเสมอ

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นท่านปฏิบัติบ่อยครั้งแต่ไม่ทุกครั้งที่มีเหตุการณ์

ปฏิบัติหลายๆครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นท่านปฏิบัติเป็นบางครั้งแต่ไม่บ่อยครั้งที่มีเหตุการณ์

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ข้อความนั้นท่านไม่เคยปฏิบัติเลยแม้ว่ามีเหตุการณ์

พฤติกรรมการดูแลเด็กปัญญาอ่อนของมารดา	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติหลายๆครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
1. ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล อ่อน โยนเมื่อเรียกชื่อหรือพูดคุยกับเด็ก				
2. โอบกอด สัมผัสเด็กแบบนุ่มนวลซึ่งแสดงออกมาจากใจจริงในขณะที่ให้การดูแลเด็ก				
3. แสดงท่าทางชื่นชมเช่นยิ้ม โอบกอด ตบมือเมื่อเด็กทำในสิ่งที่เหมาะสม				
4.				
30.				

ตัวอย่าง

แบบประเมินสัมพันธภาพระหว่าง (เครื่องมือกำกับการทดลอง)

คำชี้แจง แบบประเมินผลลัพธ์การใช้สัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือที่ผู้ศึกษาใช้โดย สอบถามและสังเกตกลุ่มตัวอย่างร่วมด้วย ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกทั้งหมดรวม 10 ข้อ ให้ ตอบเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ	ความหมาย	ค่าคะแนน
มากที่สุด	ผู้ดูแลมีลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับมากที่สุด	5
มาก	ผู้ดูแลมีลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับมาก	4
ปานกลาง	ผู้ดูแลมีลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับปานกลาง	3
น้อย	ผู้ดูแลมีลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับน้อย	2
น้อยที่สุด	ผู้ดูแลมีลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับน้อยที่สุด	1

โปรดพิจารณาในข้อความว่าตรงกับลักษณะของผู้ดูแล

ข้อความ	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. ผู้ดูแลพูดคุยกับพยาบาลด้วยท่าที่เป็นกันเอง					
2. ผู้ดูแลแสดงความสนใจ กระตือรือร้นเมื่อพูดคุยกับ พยาบาล เช่น มาตามนัดทุกครั้ง					
3. ผู้ดูแลให้ความร่วมมือในการสนทนากับพยาบาล					
4. ผู้ดูแลเล่าปัญหาของตนเอง ระบายความรู้สึกให้ พยาบาลฟัง					
5. ผู้ดูแลรับรู้และยอมรับปัญหาของตนเอง					
6. ผู้ดูแลหาสาเหตุ และมีวิธีการจัดการกับปัญหาของ ตนเอง					
7. ผู้ดูแลบอกวิธีการผ่อนคลายความเครียดของตนเองได้					
8. ผู้ดูแลมีการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม					
9. ผู้ดูแลบอกวิธีการดูแลเด็กออกทิสติกที่เหมาะสมได้					
10. ผู้ดูแลมีความมั่นใจในการดูแลเด็กออกทิสติก					

แบบบันทึกการดำเนินสัมพันธภาพ

ระหว่างพยาบาลกับผู้ดูแล

ชื่อผู้ดูแล.....

เป็นผู้ดูแล.ช./ค.ญ.

จัดทำโดย

นางสาวไปรยา จิระอรุณ

รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสาวไปรยา จิระอรุณ
วัน เดือน ปี เกิด	2 กุมภาพันธ์ 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี พ.ศ. 2542
ตำแหน่ง	พยาบาลวิชาชีพ 5 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ